

פירוש בואושים
(פרי תמרים)

זיופים וסילופים נוראים
מגלים פנים בתורה שלא כהלכה

צחוק וקלות ראש נגד גדולי הפוסקים זצ"ל אשר
מפיהם אנו חיים

(א) כותבי הפרי תמרים העיזו אפס לכתוב בעזות ובהוצפה יתירה נגד רבותינו הראשונים ז"ל, כמו בעל "האגור והריב"ל" שכתבו ומע- ידים באיזה ענין שרוב הראשונים אוסרים החלב הזה, והיות שבעל "האגור" לא ציין את שמות רוב הראשונים שאוסרים את החלב הזה, והמורה הזה הרוצה להתיר חלב לא מצא את רוב הראשונים שכתב "האגור" והריב"ל" ולא מאמין להם, והמורה המתיר כ' (שם דף ס"ה) "והיות ולא ציינו כלל מי הם האוסרים ולא מצאתי בהדיא בראשונים מי שיחלוק ע"ז והוא פלא וכו' ועכ"פ מקור "האגור והריב"ל" לא ידענא ונראה עיקר לדידן כהמתירים בזה בלי שום פקפוק.???

וידוע לכל יודעי דת ודין הבאים בשער ההלכה כי רבינו "האגור והריב"ל" הם נר לרגלינו על כל שטחי ההוראה, ובפרט באיסור והיתר שמעולם לא זזו מפסקם של רבינו בעל השו"ע ובעל המפה ז"ל, ומנהגי ישראל נר לרגליו בכ"מ, וכמ"ש בריש הלכות שחיטה, שאף כי שהתוס' כ' שנשים שוחטות לכתחילה מנהג בכל תפוצות ישראל שלא ישחטו, ולכן אין להניחן שיסחטו כי מנהג מבטל הלכה ומנהג אבותינו בידינו, עיי"ש.

ובפרט בעניני או"ה הי' בעל מקצוע שאין כמוהו, וכמ"ש בהקדמתו (מבוא) לחלק השרשים (כללים) וז"ל, מפני שראיתי הרבה מהנהגים מצפצפים ומהגים ודתיים שונות משתנות מדעת חז"ל (ממש כבימינו בעוה"ר...). והולכים לקולא ומקלם יגיד להם, וכך יש פורצים ורצים אחרי מנהגייהם הרעים אשר נהגו, ולא שהו לבם לדברי חז"ל גם במה שכולם אסרו, ע"כ נתעוררתי ונתאזרתי וכו' ומפני כי דיני אסור והיתר רבים עמוקים והם כהררים הולוים בשערה הסכמתי וכו', עכ"ל. וכן מה שכ' כתשו' מבי"ט (להגאון מהר"י טראני זצ"ל מצפת ח"ו) ח"א סי' מ"א שמקנא קנאת ה"צ על כבודו של המהר"י בירב ז"ל שמשדי אמו ינק חלב התורה וכו' ללמוד וללמד להביין ולהורות את בני ישראל בקי בג' סדרים ודמין לי' כמאן דמנחי בכיסתי' ובחלתא אחריני ידע לאהדורי סברא מתיישבת על הלב וכו' והקלות הן חמורות אצלו והח- מורות כחמורי חמורות, וכ' כי אחר שראה את הדברים שכתבו נגדו, לבזות יקר האיש אשר ה' חפץ ביקרו נקל בעיני לקרוע בגדי ומעילי וכו'.

(ב) עוד העיזו אפס (שם בדף קכ"א) על בעל כנה"ג מגדולי הפוסקים וכ' עליו "שדבריו מרפסין איגרא" ועוד הרבה דברים כאלו. ומרן הגאון החיד"א ז"ל בשם הגדולים שלו העיד עליו בזה"ל: הכנה"ג הי' ממונה על איסור והיתר בקאנסטאנטינא בזמן רבו מהרימ"ט וכו' הרב המחבר עיני גולה בספרו כנה"ג אשר נדפסו בשמנה חלקים, ובלעדיו לא איש מורה הוראה הבקי בדרכי הוראה והוא מיראי הוראה את ידו בשום הוראה עד שילך מהרה אל בית הכנסת וידאה מה בפיו ומה ירמוזון עיני חכמתו, ואחר צאתו מבית הכנסת בנחת רוח יערה יורה יורה, וכבר הפליג מוה"ר ישראל טואה בשבחו וכו' ולמפורסמות א"צ רא"י ידעי רבנן מורי המוראה ישבו כסאון ומחברי ספרים כי גבר עלינו חסדו ויסגור ה' בעדו, וכו' (שה"ג ח"א בערכו).

ופשוט, שבהיותו ממונה על או"ה בעירו שהי' בעל מקצוע גדול בכל עניני או"ה וניקור בכלל... וכידוע לכל יודעי דת ודין בשו"ע ובהוראה, ידוע דרכו בהוראה שלא הי' זו מהוראתם אפילו כל שהוא, עיי' סי' חס"ז, דלענין הלכה הואיל ויצא מפיהם דרבוותא רבינו המחבר והרב בעל המפה ז"ל קיי"ל כותיי' עיי"ש.

בתרומת הדשן סי' רל"ב כ' דכל היכא שדבר פשוט הוא להתיר וכא אחד להחמיר ולעשות זהירות יתירה בכה"ג אמרי' דמוציא לעז על הר- שונים, אבל היכא דאיכא ספיקי וצדדין שמן הדין ראוי להחמיר שרי, ויותר יש לחוש לגיטיין שלפנינו שלא יהא בהם ספק מדניחוש אלעז דגיטיין הראשונים עיי"ש,

ומה שהביאו בדבריהם שם דף קכ"א דכרי הכנה"ג (יו"ד סי' ס"ד) על ענין חלב שתוות הקרום הלבן ועב ורוצים להחמיר (העקקה אות באות ט"ט שד"ח חלק הכללים (כלל ע"ג) ומה שלא הוטב בעיני המעתיקים הש- מיטו מדבריהם, במה שסיים שם בדברי התרה"ד הנ"ל שיותר יש לחוש על מה שיאמרו עלינו שאנחנו אוכלים חלב וכו' ולא נניח מלאסור מה שר- אוי לאסור משום לעז על הראשונים, וכך הביא שם דברי הפר"ח במנהגי

או"ה סעי' י"ב דכל שיש בו פקפוק מעיקר הדין או דהו פלוגתת הפו' מבטלינן המנהג ודרך המלך נלך ולא בדרכים מטוכנים והכי עדיף לך מליחש ללעז הראשונים ע"כ.

וכן עשו המעתיקים הללו בכל הבירור שלהם מתחילתו ועד סופו ה"דיינים" מומחים (לזיף ולפלט דברי הפוסקים ז"ל) בכל מקום שהע- תיקו דבריהם מאיזה מקום לא העתיקו רק את הטוב בעיניהם, ועי"ז גבבו קולות על קולות שלא כדינה של תורה, ומה שלא התאים לשיטתם השמיטו ודחו בשתי ידיים, ועי"ז יצא מה שיצא באותו "בירור הלכה" שלהם, וזה "פרי" פרי מחשבותם, ועל זה ניבא ירמיה הנביא (ו' י"ט) הנה אנכי וגו' את פרי מחשבותם, כי על דברי לא הקשיבו ותורת י וימאסו בה, וכתמרים מוקשים המה ואל תראו מהם (שם י' ה').

לא די להם להעזי פנים הללו ששלחו יד ברגותינו הראשונים זי"ע, אלא שהעזו לשלוח יד בתורת משה גם בדבר שמפורש בקרא, שכל בר בי רב דחד יומא שמתחיל ללמוד פ' ויקרא קורא בדחילו ורחימו את הפסוק "כל חלב וכל דם לא תאכלו", וסוג חלב ומהות חלב מפורש בקרא בפ' ויקרא ונשנה כ"פ שהוא חלב הכליות, והאיך לא רעדו הכותבים הללו להתיר חלב גמור כזה בלי שום פחד ובלוי שום מורא???, והאי לך לשונם (שם בדף ל"ד אות ט') כותבים על חלב הכליות (שנמצא בהרבה חניות) על הבשר העב של הטרפס (בקצה הבשר במקום שנוגע לחלב הכליות) "שזה עם הארצות גמורה, שלא נמצא בשום ספר מספרי ניקור דין ניקור בזה וחלב הכליות הוא רק לאחר הקרום", ובזה הכחישו בעזות מצח שהוא מציאות וכל כוונתם בזה הוא רק לבלבל ולטשטש המוחות של המון עם שאינם בקיאים בחלקי הבהמה, וכל המנקרים שרק התחילו לעסוק בעניני ניקור יודעים דבר פשוט כזה, כידוע ומפורסם שחלב הכליות הולך ומתפשט על הקרום על קצה הטרפס, ולא רק לאחר הקרום ואם נשאר הקרום על קצה הטרפס עם החלב עליו, ברור שנשאר שם חלב דאורייתא. והם רוצים לבלבל שאין על הקרום של הטרפס חלב דאורייתא "ש" וחלב הכליות הוא רק לאחר הקרום" וזה שקר גמור.

והאי לך עדותו של המנקה המפורסם בספרו נצני ניטן עמוד 47 וז"ל צריך הלומד לדעת באיזה צורה הולך פס הבשר הנקרא בשר אדום הנמשך מן הטרפס סמוך ללב למעלה, עד לכליות למטה, לחלב הכליות, כדי שי- זהרו וישמרו לנקר היטב את הקצה הנ"ל שבבשר אדום זה, מחלב הכליות, שאיסורו מן התורה ועונשו חמור מאוד רח"ל.

ועוד כ' שם בעמוד 107 הקצה השני (של בשר אדום עבה) מגיע עד לחלב הכליות כשגושי חלב זה נדבקים בו וחודרים לבין הדביקים והפרישות של קצה הנחת... בקצה (זה) הסמוך לחלב הכליות צריך להזהר מאוד כי דבוק שם כפי שהזכרנו כבר חלב שאיסור מן התורה... לא נאריך כאן בהעתקה כל הענין מהוך הספרים ונסתפק במועט המח- זיק המרובה, ונעתיק את לשונו של ספר המפורסם "זבח שמואל" (מספרי היסוד לכל ספרי ניקור הכאים אחריו, ונדפס בהסכמתם של כל גדולי וגאוני דורו מביניהם הגה"ק בעל סמיכת חכמים, והגה"ק בעל כנסת יחזקאל, ובמהדורא שני' בהסכמתם של הגה"ק בעל ר' עקיבא אייגר זי"ע, והגה"ק בעל חוות דעת ועוד).

וז"ל בסוף הספר בסדר הניקור שהדפיס בלשון אשכנז הלכה למעשה להמון עם "מען מוז אבער נזהר זיין לפעמים בלייבט אין עק פון דעם רויט פלייש בראטיען (א שטיק) חלב וועלעכעט מען מוז אראפ נעמען, דאס איז אטור (מן התורה) משום חלב הכליות" עכ"ל. אויך דעס חלב איז געפונען געווארען אויף זייער אסאך שטיקלעך וועלעכע מען האט געזויפט פון אסאך געשעפטען. ירא הקהל וישפוט

האם באמת "לא נמצא בשום ספר מספרי ניקור דין ניקור בזה" והאם הוא באמת "רק חומרא בעלמא ולא מדינא כלל"?

ובדרך אגב כותבים שם (באות ח') על מה שנמצא על חתיכות בשר שנקנה בחזקת כשר לאחר הדחה ומליחה, שנשאר עליו קרום היותר מעט וז"ל "הקרום הזה מחלק הפנימי נוהגין שאין מסירין אותו כלל וכי". ובזה הם מטשטשים את המוחות של המון עם כאילו המדובר שנמצא קרום היותר מצד הראי' דבר שאפילו בר בני רב דחד יומא יודע שנוהגים

להסירו רק מטעם דלא אתי למטעי, בו בשעה שכל המדובר הוא אך ורק דוקא מהקרום שלצד הכבד שצריך להסירו מעיקר הדין בלי שום חולק כלל כמפורש ביו"ד סי' ס"ד, ועיין ביו"ד סי' ק"ה ס"ז ובנו"כ שם. ודבר זה ידוע ומפורסם לכולם ע"י עדות של קרוב למאה אנשים, וביניהם רבנים מובהקים וראשי ישיבות ומנקרים מומחים שראו בעיניהם את הבשר, חתיכים אנהנו האיך החי יכול להכחיש את החי???

וגם זה צהוק מכאיב שכ' (שם באות י"ב) על חתיכה גדולה שנמצא בחלק אחוריים הנקרא טריפה קאלנער עם חלב שעליו, וכנ"ל שכולם ראו את החתיכות בשר וגם את הטריפה קאלנער הזה, והם מבלבלים את הציבור בליצנות גם בזה שטוענים, "שא"א לפי המציאות שימצא בשר כזה" ועושים ליצנות מחלב דאורייתא, אהה!!!

הק' מאטעל בענדער ???!!! באיזה עולם אנו נמצאים???